

Сергій Криворучко

ЛЮЦАР САШКО

ДИДУСЕВА ВЕЧІРНЯ КАЗОЧКА

В давні часи в одному маленькому північному містечку над людьми панував злий відьмак, якого звали Вервох. Цей відьмак всіляко намагався зробити людей нещасними. У всіх дорослих відьмак забирав їхні душі, тим самим повністю спустошуючи цих людей. Забрані душі відьмак зберігав у темному підземеллі – Вервох живився енергією болю поневолених людських душ.

Але Вервох не мав влади торкатися душ дітей, поки вони не досягали свого 18-ти річчя. Вервох уважно слідкував за всіма дітками, ретельно позбавляючи їх можливості стати сильними духом. Для послаблення дітей, Вервох змалку вчив їх обманювати. Вервох знав, що нечесний завжди слабкіший за відьмака, а хто володітиме правдою – буде сильнішим за будь-яке зло. Навіть найсильніші дорослі чоловіки були заражені вірусом брехні, а тому не могли протидіяти відьмакові. Відьмак був впевнений, що в містечку ніколи не знайдеться бодай однієї людини, сильнішої за нього.

Але така людина з'явилася – це був маленький хлопчик Сашко, якому судилося стати одним з найсильніших на Землі, взірцем доблесті, благородства і чесності. Таких людей ще з давніх-давен люди шанобливо називали лицарями. Лицарів усі дуже любили, про них склали легенди і співали пісень. Сила духу Сашка полягала в тому, що він ніколи не казав неправди і не спокушався вірити брехні. Відьмак всіляко намагався подолати дух Сашка і тому оточував його людьми, які спокушали його брехати. Чого тільки не робив Вервох, але йому не вдавалося зломити дух маленького лицаря. Доблесно долаючи всі випробування зла, лицар Сашко ставав все сильнішим і сильнішим.

Не маючи змоги перетворити Сашка на брехуна, відьмак вирішив за допомогою чорного чаклунства вкрасти лице хлопця. Обличчя маленького лицаря мало стати невидимим. Відьмак сподівався, що невидиме обличчя відверне від Сашка людей. Але відьмак і тут помилився – адже лицарська сила духу Сашка зробила його постать сяючою, а всі люди ще сильніше полюбили маленького Сашка і назвали його лицарем сяючого образу.

Зростаючи, Сашко постійно захищав невинних і знедолених від жорстокості лицемірів, завжди боронив правих і ставав на бік справедливості. Сашко ставав дедалі могутнішим і Вервох нічим не міг завадити Сашковій силі. І Вервох, і лицар Сашко розуміли, що коли Сашку виповниться 18 років – вони зійдуться у жорстокій битві, з якої тільки один вийде переможцем.

І ось цей день настав. Коли Сашко досяг свого повноліття, серед безкрайнього снігового степу біля північного містечка зійшлись у битві лицар Сашко і відмак Вервох – зійшлись добро і зло. Відмак прагнув перемогти і забрати душу Сашка, лицар Сашко мав перемогти, щоб назавжди знеслили відьмака і звільнити всі викрадені душі поневолених ним людей.

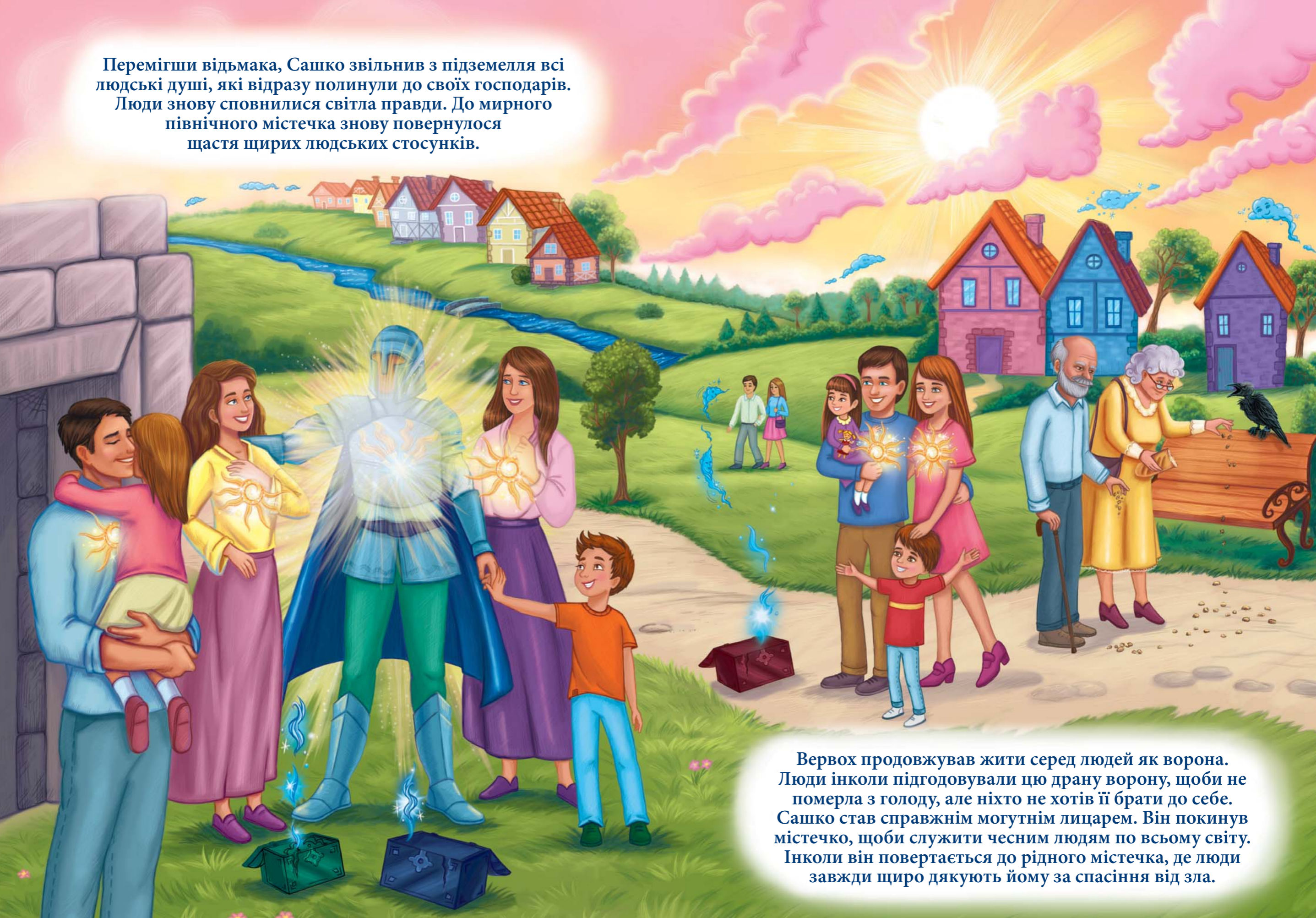
Битва була дуже запеклою. Здавалось, на боці відьмака постало все зло, а на боці лицаря Сашка – вся сила правди. Вервох всіляко намагався своїм відьмацьким мечем наносити підступні удари Сашкові в спину, знестили Сашка, вимотати його важкою битвою, піднімаючи снігову бурю такої сили, що закрила сонце і на степ спустилася темрява зла.

З колись найсильнішого, Вервох перетворився на беззахисну знесилену істоту, адже правда завжди сильніша за зло. На знак визнання своєї поразки Вервох протягнув Сашкові свій відьмацький меч, який Сашко переломив як тріску, і тим остаточно й назавжди знескодив силу Вервоха. Відьмак поступово перетворився на обдерту ворону, яка ще могла голосно кракати й лякати людей, але вже нікому не могла заподіяти шкоди.

Але сяючий образ Сашка освітлював поле битви. Сашко бився благородно. Ця шляхетність збільшувала сили лицаря й знесилювала відьмака. Сила Сашка була непохитною. Врешті-решт, відьмак вже не мав сили навіть тримати свій відьмацький меч. Він опустив меча і став на коліно перед лицарем Сашком.

Перемігши відьмака, Сашко звільнив з підземелля всі людські душі, які відразу полинули до своїх господарів. Люди знову сповнилися світла правди. До мирного північного містечка знову повернулося щастя щирих людських стосунків.

Вервох продовжував жити серед людей як ворона. Люди інколи підгодовували цю драну ворону, щоби не померла з голоду, але ніхто не хотів її брати до себе. Сашко став справжнім могутнім лицарем. Він покинув містечко, щоби служити чесним людям по всьому світу. Інколи він повертається до рідного містечка, де люди завжди щиро дякують йому за спасіння від зла.

Сергій Криворучко

Лицар Сашко

Дідусева вечірня казочка

КИЇВ

лат&к

2021

УДК 82-93
ББК 84(4Укр)+74.27+82.3(3)
К82

Художнє видання

Лицар Сашко
Казка

Криворучко С.В.

К82 Лицар Сашко. – К., ЛАТ & К, 2021. – 16 с., іл.

Це – четверта книга автора в серії казкових видань для дітей дошкільного віку. Автор – киянин, кандидат технічних наук (PhD), доцент (Associate Professor).
Колискова казочка для діточок і тих, хто їх кохає.

УДК 82-93
ББК 84.4+74.27+82.3(3)

Художні ілюстрації
Світлани Радчук

Дизайнер-верстальник
Андрій Брем

Технічний редактор
Віктор Бихун

Надруковано в Україні

Підп. до друку 4.06.2021 р.
Видавництво «ЛАТ & К»
вул.Леонтовича, 9, к. 18, м. Київ, 01601
Свідоцтво ДК № 181 від 15.09.2000 р.
e-mail: lk@ukr.net

© С.Криворучко, текст, 2021

© С.Радчук, ілюстрації, 2021

© Видавництво «ЛАТ & К», оформлення, 2021